

Til stk. 2.

I betænkningen vedrørende uddannelse af lærere i tekstilsløjd (nr. 647/1972) blev der stillet forslag om, at uddannelsen skulle omfatte en række fællesfag, og at den enkelte studerende herudover skulle vælge et hovedfag og et eller flere tilvalgsfag (bifag). Betænkningens forslag har dannet grundlag for den påtænkte opbygning af den faglig-pædagogiske del af uddannelsen. Formålet med denne opbygning er at sikre, at den studerende opnår en rimelig bredde i uddannelsen og dermed beskæftigelsesmuligheder som lærer i flere manuelle fag. Fællesfagene, der forudsættes at omfatte i alt ca. 40 pct. af det samlede timetal i den faglig-pædagogiske del af uddannelsen, omfatter pædagogiske fag og kultur- og samfundsfag samt materiale- og farvelære.

Til nr. 1.

De pædagogiske fag tænkes at skulle omfatte: Pædagogik og psykologi, undervisningslære og pædagogisk praktik.

Der er lang tradition for, at man inden for uddannelserne i håndarbejde og andre hermed beslægtede fag næsten udelukkende lægger vægt på fremstilling af ting. Det er tanken, at de pædagogiske fag skal indtage en central placering i uddannelsen, og at de skal tilrettelægges i nær tilknytning til den faglige undervisning. Der gives de studerende mulighed for at overføre det teoretiske stof til praktiske aktiviteter og for at opnå træning i at bruge fagene som grundlag for folkeoplysende arbejde, i at formulere mål ud fra deltageres forudsætninger, skabe et gunstigt arbejdsmiljø, tilrettelægge indhold og i at vælge undervisningsprincip og arbejdsmetode i forhold til deltageres kunnen og de mål, man sætter sig. Der vil blive lagt vægt på eksperimentering med forskellige metoder og arbejdsmønstre og evaluering af disse i forhold til forudsætninger, mål og indhold.

Til nr. 2.

Håndarbejds lærere m. fl. vil med fagområdets placering på kostskoler for unge og i ungdomsskolen, i den almene fritidsundervisning for voksne og i specialundervisnings- og erhvervsmæssige kurser via deltagerne få berøring med mange forskellige samfundsproblemer. Det er derfor af væsentlig betydning, at kendskab til samfundsforhold og samfundsudvikling indgår i uddannelsen.

Håndarbejdsfagene og de andre hermed beslægtede fag tiltrækker mange kortuddannede i fritidsundervisningen og har stor overvægt af kvindelige

deltagere. Da risikoen for at blive arbejdsløs er størst for netop de kortuddannede kvinder, lægges der vægt på, at kønsrolleproblemer får en central placering i fagområdet.

Til nr. 3.

Uddannelsens hoved- og tilvalgsfag er gamle håndværks- og kulturfag. Undervisningen omfatter derfor en elementær gennemgang af de vigtigste stilperioder, således at lærerne i deres senere virksomhed bliver i stand til at orientere om tingenes placering i historisk sammenhæng. Det tilstræbes, at de studerendes vurderingsevne og æstetiske fornemmelse opøves gennem beskæftigelse med kunstneriske udtryksformer, og at deres opmærksomhed henledes på de inspirationsmuligheder, der findes i kunsten. Det er tanken, at kulturhistorie ligesom samfundskundskab skal medvirke til at bryde faglig ensidighed.

Til nr. 4.

Ligesom de under nr. 1-3 nævnte fag tænkes også farvelære at kunne tilrettelægges fælles for alle studerende på seminarieret uanset valg af hovedfag. Uddannelsen i materialelære vil imidlertid være afhængig af det valgte hovedfag.

Til nr. 5.

Hovedfag og tilvalgsfag forudsættes at omfatte ca. 60 pct. af timetallet. Det er hensigten foreløbig at godkende følgende fag som hovedfag: Beklædningssyning, vævning, broderi, stoftryk/batik, porcelænsmaling, keramik samt træ- og metalsløjd. I samtlige fag indgår: Fagets redskaber og værktøj, arbejdsstillinger, fagets teknikker, tegning/komposition og fagets historie. De tekstile fag omfatter tillige mønsterbrug. Broderi, vævning og stoftryk/batik omfatter endvidere montering, og broderi også overføringsteknik.

De studerende vælger på den faglig-pædagogiske del af uddannelsen videregående undervisning i et af de to hovedfag, de har gennemgået grundkursus i under den faglige grunduddannelse.

Til nr. 6.

Som eksempler på tilvalgsfag kan nævnes: Batik, billedvævning, bogbinding, klædedragtens historie, knipling, knytning, nålebinding, plantefarvning, rammevævning, sprang og stoftryk.

Til nr. 7.

De supplerende emner kan tilrettelægges som studieuger. Som eksempler på emner kan nævnes: Audiovisuel undervisningsteknik, dansk (skriftlig